

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

XXII/2006/4 – Zima

Dobřichovické Kukátko

Komunální volby – fakta i fikce. Kukátko do 19. století. Ludus musicus na starobylé Via Carolina. Vítězný kapr do Dobřichovic! Kultura, sport.

DOB-Invest a.s.

Za Mlýnem 2
Dobřichovice

tel:
257 712 630
221 884 850

fax:
257 712 398
221 881 860

*realitní činnost,
pronájem nebytových prostor,
prodej bytů*

...u Dobřichovicích

Polyfunkční domy "V Zahradách"

v centru obce, v bezprostřední blízkosti
nově vybudovaného náměstí:

*nová
výstavba:*

posledních 5 volných bytů
v dokončeném domě D
a 9 v rozestavěném domě E

www.dob-invest.cz

dob-invest@dob-invest.cz

*Stavěný
a dokončený
objekt*

VÁNOČNÍ ZASTAVENÍ

TICHÁ NOC, SVATÁ NOC

Tichá noc, svatá noc, spánek vše jal v svou moc:
jenom Josef bdí, Maria s ním, nade Ježíškem, dítětem svým.
V jesličkách dětátko dlí, jak poupě v lístečkách spí.
Tichá noc, svatá noc. Lásky hle, boží moc.
káže andělům s nebe se snést, věštit pastýřům blahostnou zvěst.
Kdo dobrý, každý ji slyš: Spasitel zrodil se již.
Tichá noc, svatá noc. Lásky hle, boží moc:
právě zjevila lidem svůj čin, že se narodil věčný Bůh Syn.
Dítěm se maličkým stal, by nám ráj ztracený dal.

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA

Půjdem spolu do Betléma, dujdaj, dujdaj, dujdajdá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat.
Začni, Kubo, na ty dudy: dujdaj, dujdaj, dujdajdá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat.
A ty, Janku, na písťalu: hudli, tydli, hudlidá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat.
A ty, Míkši, na housličky: hudli, tydli, hudlidá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat.
A ty, Vávro, na tu basu: ruma, ruma, rumadá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat.
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbat.

Toto vánoční zastavení bychom rádi věnovali, vážení čtenáři, prosté kráse vánočních zpěvů. Kráse, která nás provází od kolébky a na kterou ve shonu každodennosti tak snadno zapomínáme. Jistě jste si je ale mnohokrát v ty krásné chvíle zpívali a jistě Vám nezevšedněly, i přes vytrvalou snahu hokynářů udělat z Vánoc trhoveckou bramboračku. Dnes přinášíme trochu jiné verše. Poskytl nám je p. F. Běhounek a budete si je moci spolu se souborem Ludus musicus a se všemi, co přijdou, zazpívat také na Štědrý večer v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa. Více se o tom dočtete v rozhovoru s F. Běhounekem, který najdete v rubrice Kultura.

Vážení čtenáři!

Jedni šílenci chtějí stavět všude přeřady a hodlají nám jednu takovou udělat od Skryjí do Plzně, jiní se drží židli ze všech sil a že prý spravují – co vlastně? My však jich nedbejme, mějme také svou imunitu! Nastává Advent a období Vánoc. Usebrání, očekávání, účtování i radost. A do toho k Vám přichází Kukátko. Co v něm tentokrát najdete? Zajisté překvapující zprávu o tom, jak Vítězný kapr vplul do dobřichovických vod, a nebyl to jen nějaký obyčejný „kapřík“, nýbrž to byl sám kapr Vodňanský, jak užítte o pár stránek dále. Ale popořadě: zajímavými úvahami se vrátíme ke komunálním volbám. Také skutečnost, že jsme již občané města, jsme nemohli nechat stranou. Opět se vrátíme ke vzpomínkám na život v Dobřichovicích v 19. století z pera F. Havlíka. V rozhovoru s F. Běhounkem si budete moci přečíst o letním festivalu Musica viva, o zájezdu souboru Ludus musicus do Německa i o tom, co soubor provede o Vánocích. Ohlédlí jsme se také za několika kulturními podniky a přinášíme kulturní program na Vánoce. Ani sport nebude chybět, tentokrát spíše ohlédnutí za uplynulou sezónou. Přejeme Vám, vážení čtenáři, pěkné počtení. A samozřejmě také klidné a požehnané Vánoce.

A ještě obligátní P. S., které sice málokdo čte, leč přece a co kdyby... Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nezmění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, a nedostane-li se k někomu, pak volejte, dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Vyšli jsme z obecní databáze adres, na které je rozesílán Informační list, ale další aktualizaci této databáze si nyní již děláme sami. Tedy, kdo zareagoval nebo zareaguje, že Kukátko e-mailem nechce, ze seznamu adresátů je vyřazen. Jakýkoliv nový zájemce naopak může o tuto formu požádat. Rádi seznam rozšíříme.

Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresu uvedenou v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovoluujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Vaše redakce

AKTUALITY

Milé Dobřichovice,

s potěšením jsem vzal na vědomí, že 26. září letošního roku jste přestaly být „pouhou“ obcí a staly se městem. Nevím sice, jestli je to důvod k velké radosti a bouřlivým oslavám, nicméně se však nesluší přejít tuto událost bez povšimnutí. Rád bych proto, abyste aspoň ode mne přijaly gratulaci, byť skromnou.

Byly jste to Vy, Dobřichovice, kde jsem jedné temné noci spatřil světlo světa, byly jste to Vy, kde jsem vyrůstal, kde jsem našel řadu kamarádů a poznal první a dokonce i poslední

lásku, kde jsem prožil všechna svá dosavadní léta a kde pravděpodobně prožiji i ta, která mi zbývají. Nevím, proč mi soudičky určily k narození právě Vás a nedaly mi na vybranou, ale postupem času jsem zjistil, že to mohlo dopadnout mnohem hůře. A tak se nedivte, že díky dlouhému trvání naší koexistence můj vztah k Vám i celému dolnímu Poberounčí má jiný rozměr, než který chovám k ostatním místům zemského povrchu. Jsem rád, že v poslední době – na rozdíl ode mne – vypadáte stále lépe. Přeji Vám, abyste si i jako město vedly zdatně a zachovaly si přitom všechno dobré, co Vás zdobilo v době, kdy jste ještě městem nebyly.

HgS

Poznámka.

Shodou okolností uplynulo letos 130 let od doby, kdy král a císař František Josef I. „ráčil obec Dobřichovice nejmilostivěji za městys povýšiti“. V nedávno vydané knize o Dobřichovicích se o tom píše:

Obec tuto událost oslavila 8. a 9. července 1876 slavnostním průvodem, výzdobou celé obce, slavobránou se sochou víly Berounky u přívozu, ohňostrojem, slavnostní mší v Karlíku, tanečními zábavami ve všech hostincích. Mezi hosty byli starostové okolních obcí, deputace z Prahy, okresní hejtman s úředníky, spolek Lumír. Celé Dobřichovice oslavovaly, pronášely se projevy, připíjelo se Jeho Veličenstvu i starostovi Dobřichovic na zdar obce a na závěr se zapělo „Kde domov můj“ a „Hej Slované“.

Dnes jsme skromnější. Jmenování Dobřichovic městem oslavíme „mostovým“ ohňostrojem, který se koná každý rok, a „mostovým“ plesem, který se také koná každý rok. Tak jaképak s tím fraky!

HgS

* *

KOMUNÁLNÍ VOLBY V DOBŘICHOVICÍCH – FAKTA I FIKCE

Ve druhé polovině října se uskutečnily v celé České republice již páté svobodné komunální volby. Pětka je malé kulaté výročí a poskytuje příležitost podrobněji se podívat na vývoj volebních nálad a trendů v naší obci, resp. od září již v našem městě.

Na straně „nabídky“ dobřichovického volebního místopisu se situace stabilizovala již od voleb v roce 1998. Od této doby v Dobřichovicích kandidují pravidelně tři až čtyři volební uskupení a celkový počet kandidátů, ze kterých si občané vybírají své zastupitele, se ustálil těsně pod 40. Ve volbách v první polovině devadesátých let bývalo kandidujících subjektů až sedm a výjimkou nebyla ani samostatná kandidatura jednotlivců.

„Poptávka“ občanů po volbách je charakteristická setrvalým poklesem volební účasti. V prvních svobodných volbách v roce 1990 dosáhla účast rekordních více než 80 %. Následující volby již tolik „netáhly“ a volební účast se přiblížila na dohled 50 % v roce 2002. Letos byl

Volby v roce	1990	1994	1998	2002	2006
Počet kandidátek	7	7	3	4	3
Celkový počet kandidátů	40	46	37	40	39
Zapsaní voliči	1954	1901	2100	2228	2345
Přišlo volit	1570	1363	1230	1179	1260
Volební účast (%)	80,3	71,7	58,6	52,9	53,7
Počet platných hlasů celkem	18268	16928	15649	15222	16755
Průměrný počet hlasů na 1 lístek	11,6	12,4	12,7	12,9	13,3

Tabulka 1

trend poklesu zájmu o volby poprvé za posledních 12 let přerušen. K volbám přišlo o 81 voličů (téměř o 7 %) více než v roce 2002. Volební účast však vzrostla méně než o 1 %. Důvodem je fakt, že se souběžně výrazně zvyšuje počet zapsaných voličů, tedy počet osob starších 18 let s trvalým bydlištěm v Dobřichovicích. Jen za poslední 4 roky nám takto přibýlo 117 dospělých spoluobčanů. Největší nárůst byl však zaznamenán mezi léty 1994 a 1998, kdy se počet zapsaných voličů zvýšil bez jednoho o dvě stovky. Zkrátka i volební statistiky potvrzují známý fakt, že Dobřichovice patří k tzv. místům s dobrou adresou.

Za zmínku stojí také fakt, že se v čase postupně zvyšuje průměrný počet hlasů, které občané zaškrtnou na svém volebním lístku. Zatímco v roce 1990 se v průměru na jednom hlasovacím lístku objevilo necelých 12 jmen, letos jsme vybrali průměrně více než třináct kandidátů, čímž jsme téměř plně využili možnost volit až patnáct jmen.

Výsledkem letošních voleb je téměř poloviční obměna složení zastupitelstva, 7 z celkem 15 zastupitelů zastává tuto pozici nově. Zastupitelstvo tak není žádný „uzavřený“ spolek, a to je jistě dobře. Úplných nováčků však najdeme v novém zastupitelstvu pouze pět, neboť dva z těchto sedmi zastupitelů mají zkušenosti se zastupitelstvem z devadesátých let. Při změnách ve složení zastupitelstva zůstává současně zachována určitá kontinuita. Celkem tři zastupitelé (MUDr. Z. Hochová, ing. M. Pánek a ing. P. Kaplan) byli zvoleni již počtvrté v řadě. Rekordmanem v tomto směru je však ing. D. Havlík, jenž od roku 1990 nechyběl v žádném zastupitelstvu a letos byl zvolen již popáté.

Z hlediska hlasů odevzdaných ve prospěch jednotlivých kandidátek dopadly letošní volby velmi podobně jako v roce 2002. Kandidátka ODS a nezávislých kandidátů (dále jen ODS) získala 57,1 % všech odevzdaných hlasů (v roce 2002 to bylo 58,1 %). Kandidátka Společně pro Dobřichovice nezávislých kandidátů a KDU-ČSL (dále jen SPD) obdržela 33,8 % (32 % v roce 2002) a kandidátka ČSSD sesbírала celkem 9 % hlasů (v roce 2002 získala 8,1 %; zbývající 1,8 % hlasů získala v roce 2002 kandidátka Strany demokratického socialismu, jejíž tehdejší dva kandidáti letos kandidovali na kandidátce ČSSD). Měřeno absolutním přírůstkem hlasů si oproti roku 2002 nejvíce polepšila kandidátka SPD s 802 hlasy navíc, následovaná kandidátkou ODS (+725 hlasů) a ČSSD (+274 hlasy).

Vítězem voleb se stal ing. M. Pánek, který získal celkem 799 hlasů. Obhájil tak vítěznou pozici z roku 2002 a o 20 hlasů překonal svůj tehdejší, také vítězný, výsledek. Zdá se však, že již jen obtížně se někomu podaří dosáhnout výsledků volebních vítězů z let předchozích. Připomeňme, že v roce 1990 zvítězil ing. D. Havlík s 1105 hlasy, v roce 1994 RNDr. E. Calda s 834 hlasy a v roce 1998 RNDr. V. Kratochvíl s 990 hlasy. Všeobecný pokles volební účasti o 20-25 % oproti prvním letům po revoluci se v tomto smyslu těžko podaří vykompenzovat.

Mechanismus přepočtu volebních výsledků na mandáty zastupitelů je v případě komunálních voleb stabilní již od roku 2001. Celkový počet hlasů, které daná kandidátka získala, se dělí postupně čísly 1, 2, 3 atd. Takto se postupuje u všech kandidátek a následně se získané podíly seřadí sestupně, tj. počínaje nejvyšší hodnotou. 15 nejvyšších výsledků (v Dobřichovicích máme 15 zastupitelů) určuje, kterým kandidátkám připadne daný mandát.

Ukažme si tento postup na konkrétních číslech. Kandidátka ODS získala letos celkem 9573 hlasy, kandidátka SPD 5670 hlasů a ČSSD 1512 hlasů. Vydělení těchto hodnot čísly od 1 výše vede k tomu, že nejvyšší podíl (9573/1) má ODS, a proto získává první z 15 mandátů. Druhý nejvyšší podíl má SPD (5670/1 je více než 9573/2), čímž druhý mandát připadá kandidátce SPD. Třetí mandát jde opět ODS (za hodnotu 9573/2) atd. Při v pořadí desátém mandátu vstupuje do hry i ČSSD, neboť její hodnota (1512/1) je v tu chvíli nejvyšší.

Zde se také skrývá odpověď na často kladenou otázku, proč některé mandáty získají zastupitelé s nižším počtem hlasů než dosáhli jiní, nakonec nezvolení kandidáti. Rozhodujícím kritériem v komunálních volbách totiž není absolutní počet hlasů získaných daným kandidátem, ale v zásadě proporční rozdělení mandátů mezi soupeřící kandidátky v závislosti na celkově získaném podílu hlasů v dané obci. Teoreticky by se dokonce mohlo stát, že volby vyhraje jedinec kandidující samostatně bez dalších kolegů na kandidátce, aniž by nakonec získal zastupitelský mandát. Na celkově poslední patnáctý dobřichovický mandát, který získala letos ODS jako svůj devátý v pořadí, připadá podíl hlasů ve výši 1063,6 (9573/9). Kdyby chtěl tedy letos v Dobřichovicích kandidovat jednotlivce a být zvolen do zastupitelstva, musel by získat alespoň 1064 hlasy, tedy fakticky s velkým náskokem zvítězit ve volbách.

Pořadí získaných mandátů dle jednotlivých kandidátek je zobrazeno v tabulce 2. V této tabulce jsme se pokusili také o analýzu toho, jak by dopadlo letošní rozdělení mandátů mezi kandidátky, pokud by se použil početní systém z komunálních voleb v roce 1998 anebo systém, který známe z voleb do zastupitelstva krajů.¹ Základní rozdíl oproti výše popsanému způsobu rozpočítání mandátů spočívá v tom, že v roce 1998 se výsledky kandidátky dělily pouze lichými čísly (1, 3, 5, 7 atd.). Ve volbách do krajů se dělí nejprve odmocninou ze dvou a pak již stejně jako je uvedeno shora (tj. řadou 2, 3, 4, 5 atd.).

Je vidět, že složení zastupitelstva v Dobřichovicích je vůči těmto statistickým hrátkám odolné a vždy by se skončilo s poměrem „9:5:1“ (9 mandátů pro ODS, 5 pro SPD a 1 pro ČSSD). Jistou zranitelnost ukazuje pouze pozice ČSSD. Té by nejvíce vyhovoval systém

¹ Pro tuto analýzu jsme využili podrobných údajů o volebních systémech v ČR z webu Českého statistického úřadu (www.czso.cz) a www.volby.cz.

z roku 1998, ve které by svůj mandát získala v pořadí jako šestý z celého zastupitelstva (a kdyby v Dobřichovicích bylo zastupitelů 17 namísto 15, připadl by jí s letošním volebním výsledkem i druhý mandát (právě celkově sedmnáctý v pořadí)). I systém, kterým se mandáty rozpočítávaly letos (a taky v roce 2002), je pro ČSSD v Dobřichovicích celkem „bezpečný“,

Pořadí mandátu	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Komunální volby 2006 skutečnost	ODS	SPD	ODS	ODS	SPD	ODS	ODS	SPD
Komunální volby 2006 systém z roku 1998	ODS	SPD	ODS	ODS	SPD	ČSSD	ODS	SPD
Komunální volby 2006 jako volby do krajů	ODS	ODS	SPD	ODS	SPD	ODS	ODS	SPD

Pořadí mandátu	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	Celkem
Komunální volby 2006 skutečnost	ODS	ČSSD	SPD	ODS	ODS	SPD	ODS	9:5:1
Komunální volby 2006 systém z roku 1998	ODS	ODS	SPD	ODS	ODS	SPD	ODS	9:5:1
Komunální volby 2006 jako volby do krajů	ODS	SPD	ODS	ODS	SPD	ČSSD	ODS	9:5:1

Tabulka 2

neboť svůj mandát získala jako desátý v pořadí. Nejvíce riskantní by byl způsob používání u voleb do zastupitelstva krajů, podle kterého by ČSSD získala až předposlední čtrnáctý mandát.

Význam celkového počtu hlasů pro kandidátku z hlediska šance na získání mandátu lze dokumentovat i jiným hypotetickým příkladem. Stalo se již pravidlem, že ČSSD do voleb v Dobřichovicích staví početně neúplnou kandidátku. V letošním roce tak postavila pouze 9 kandidátů, byť se volí 15 zastupitelů. Lze snadno ukázat, že kdyby ČSSD postavila plnou 15-tičlennou kandidátku a kandidáti na 10.–15. místě by získali alespoň tolik hlasů, jako byl zisk nejméně úspěšného ze stávajících devíti kandidátů, získala by ČSSD v Dobřichovicích mandáty dva. První jako sedmý v pořadí a druhý jako poslední patnáctý, na úkor kandidátky ODS. Rozložení sil v zastupitelstvu by tudíž bylo 8:5:2. Uvidíme, zda tuto prostou matematiku vezmou zástupci ČSSD v příštích volbách v potaz.

Sluší se však dodat, že nižší počet kandidátů na kandidátce někdy paradoxně vede k lepšímu výsledku. Kandidátka SPD v roce 1994 byla taky devítičlenná a získala pět mandátů, v trojích dalších volbách již patnáctičlenná získala vždy stejných pět mandátů. Že by existovala voličská podpora početně slabší kandidátky?

Druhým krokem v povolební matematice je rozdělení mandátů, které připadly jednotlivým kandidátkám, mezi konkrétní zastupitele. Zde je nejdůležitější pořadí kandidátů na kandidátce. Rolí však hraje i počet hlasů, které daný kandidát získal.

Pokud je tento počet vyšší než určité kvórum², posunuje se tento kandidát na první místo před všechny ostatní kandidáty. Letos tak získal svůj mandát ing. P. Kyzlík na kandidátce ČSSD. Na kandidátce byl v pořadí původně až čtvrtý, ale získal z kandidátů ČSSD nejvíce hlasů (194) a podařilo se mu překonat kvórum pro posun na kandidátce ČSSD (185 hlasů), čímž se posunul na první místo. Blízko k úspěchu byli i další kandidující. MUDr. J. Hornychovi chybělo ke zvolení za ČSSD pouhých 6 hlasů; Mgr. M. Krčmové na kandidátce SPD pak pouhých 10 hlasů, kterými by překonala kvórum pro posun vzhůru na kandidátce SPD (416 hlasů). Paní Mgr. M. Hardtovou dělilo od mandátu 11 hlasů, ing. J. Ksandra 12 hlasů (oba na kandidátce ČSSD) a paní ing. E. Vaculíkovou (SPD) 19 hlasů.

Věčně diskutovanou otázkou také bývá, zda-li se v Dobřichovicích volí osobnosti napříč jednotlivými kandidátkami nebo se hlasuje „hromadně“ pro celou konkrétní kandidátku. Naprosto pravdivou odpověď na tuto otázku lze získat pouze podrobnou analýzou všech 1260 odevzdaných vyplněných hlasovacích lístků, což není bohužel v našich možnostech. Statistickou analýzou volebních výsledků jednotlivých kandidátů na všech třech kandidátkách však lze prokázat, že letos (a konec konců i v roce 2002) dále poklesl variační koeficient³ jednotlivých kandidátek. Zdá se tedy, že postupně sílí trend voličů přiklonit se k jedné kandidátce a tu zvolit jako celek, popřípadě ji doplnit pouze několika jmény z konkurenčních kandidátek. Tento trend je obzvláště patrný u kandidátky ODS a ČSSD, prosazuje se však i v případě SPD. V jejím případě je však úroveň variačního koeficientu (a tedy rozdílu ve volebních ziscích jednotlivých kandidátů) stále ještě relativně vyšší. To by naznačovalo, že někteří kandidáti SPD jsou z části voleni i jinak „skalními“ voliči ODS či ČSSD.

Variační koeficient kandidátky (%)	2006	2002	1998
ODS	12,9	13,3	23,8
SPD	23,2	31,3	31,1
ČSSD	14,6	25,4	29,5

Tabulka 3

Dobřichovice jsou rozděleny celkem do tří volebních okrsků. Podrobný pohled na data naznačuje, že Dobřichovice jsou velmi homogenním volebním územím. Přesto lze nalézt několik zajímavých dílčích rozdílů uvnitř těchto okrsků. Kandidátka ODS byla nejvíce populární ve volebním okrsku č. 3 (sever Dobřichovic za Pražskou a Březovou), kde získala 60,5 % hlasů a nejméně ve volebním okrsku č. 1 (Brunšov a Luh, tedy pravobřežní část obce) se ziskem 51,8 %. Přesně opačných relací dosáhly kandidátky SPD a ČSSD – v okrsku 1 byly nejvíce úspěšné (37,9 %, resp. 10,3 %) a v okrsku 3 byly nejslabší (31,8 %, resp. 7,8 %). Zajímavý je také fakt, že v okrsku 3 bylo na jednom hlasovacím lístku v průměru označeno 13,8 kandidátů, kdežto ve zbytku obce pouze 13,1. Z hlediska volební účasti byli voliči pilní ve všech částech obce zhruba stejně (od 52,3 % v okrsku 2, kterým je střední část Dobřichovic, až 54,8 % v okrsku 3).

² Stanovené ve výši průměrného počtu hlasů na kandidáta dané kandidátky zvýšeného o 10 %.

³ Podíl mezi směrodatnou odchylkou a průměrným počtem hlasů na kandidáta v dané kandidátce.

Zajímavý je pohled na vítěze všech tří kandidátek v jednotlivých okrscích. V případě ODS byla situace jednoduchá a ve všech třech okrscích zvítězil lídr kandidátky ODS, ing. M. Pánek. Na kandidátce SPD dvakrát zvítězila MUDr. Z. Hochová (okrsek 2 a 3) a jednou (v okrsku 1) PhDr. J. Růžek. Lídr kandidátky SPD, ing. D. Havlík, byl dvakrát druhý a jednou pátý. V případě ČSSD dvakrát těsně zvítězil MUDr. J. Hornych (v okrsku 1 a 2) a jednou ing. P. Kyzlík (v okrsku 3). Lídr kandidátky ČSSD, ing. J. Ksandr, se umístil jednou jako druhý, jednou pátý a jednou šestý.

Závěrem je nezbytné poděkovat všem, kteří se zasloužili o hladký průběh voleb v Dobřichovicích. Ocenění zaslouží také neagresivní, nekonfrontační a konstruktivní tón předvolební kampaně, který Dobřichovice bohudík odlišuje od některých okolních obcí či měst a také od dění na celostátní úrovni. Novému zastupitelstvu lze jen popřát, ať v tomto trendu pokračuje i následující čtyři roky.

Vladimír Bezděk

*

1. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A VÝSLEDKY VOLEB MĚSTSKÉ RADY

V úterý 7. listopadu se uskutečnilo ustavující zasedání městského zastupitelstva. Hlavním bodem jeho programu bylo zvolení orgánů města, tzn. starosty, místostarosty a tří dalších členů městské rady. Na pozici starosty i místostarosty byl vždy pouze jeden kandidát a v obou případech byl zvolen 14 hlasy. Starostou se tak stal již podruhé ing. M. Pánek, pozici místostarosty obhájil ing. P. Kaplan.

Pestřejší situace se vyvinula kolem volby zbývajících tří členů městské rady. Do volby v prvním kole se přihlásilo nakonec šest kandidátů, byť dle kuloárových informací zvažovalo kandidaturu původně více zájemců. Nakonec se tedy rozhodovalo mezi těmito zastupiteli – ing. J. Abel, MUDr. Z. Hochová, ing. P. Koblížek, ing. V. Kratochvíl ml., PhDr. J. Růžek a JUDr. P. Říha. Volba byla plně úspěšná hned v prvním kole a radními byli zvoleni ing. J. Abel (12 hlasů), ing. P. Koblížek (9 hlasů) a ing. V. Kratochvíl ml. (8 hlasů). Pro úplnost dodejme, že MUDr. Z. Hochová získala 7 hlasů, PhDr. J. Růžek 6 hlasů a JUDr. P. Říha 2 hlasy.

Jednání zastupitelstva pokračovalo diskusí zastupitelů ohledně zájemců o práci ve finančním a kontrolním výboru. Oba tyto výbory musejí být zřízeny na základě zákona s minimálně třemi členy. Členství ve výboru není vázáno na mandát zastupitele, tudíž na práci v nich se mohou podílet všichni občané Dobřichovic i další zájemci. Volba členů výborů proběhne patrně na dalším zasedání městského zastupitelstva (zřejmě v lednu). Je-li mezi čtenáři Kukátka zájemce o práci v některém z těchto výborů, zkontaktujte se prosím s redakcí Kukátka, kde lze získat další informace.

Vladimír Bezděk

Z NAŠEHO ŽIVOTA

NA OKRAJ JEDNOHO ČLÁNKU

Lidem se ani nezdá, Horacio, co všechno zem a nebe skrývají

V Lidových novinách ze dne 24. října letošního roku jsem si v rubrice Poslední slovo přečetl článek Na okraj voleb. Autora – pro jeho předlistopadové postoje i literární dílo – si velmi vážím, ale první polovina jeho článku mi připadla poněkud úsměvná. Pustil se totiž na pole, které je jeho duchovnímu zaměření vzdálené, neřku-li cizí. Obhajuje tu názor, že „čas jako fyzikální veličina neexistuje“, a vysvětluje čtenáři, že je rozumem vyloučeno, aby čas v kosmickém korábu, který se vůči Zemi pohybuje určitou rychlostí, běžel pomaleji. „Nikoli čas“, praví autor, „ale procesy ve vašem těle běžely pomaleji, ..., blbečku, jenže jste to nevnímal.“ Oslovení „blbečku“ беру jako nadsázku, protože si nemyslím, že by si autor myslel, že komunita fyziků je soubor těchto. Na druhé straně mi však není jasné, proč autor tento „titul“ používá, když si myslím, že si to nemyslí. Už dávno je experimentálně potvrzeno – a to i na částicích, „v jejichž těle“ nelze o žádných procesech mluvit – že v soustavách, které se vůči sobě pohybují stálou rychlostí, neplyne čas stejně. Nechme však fyziku fyzikou, neboť ve zmíněném článku je tvrzení mnohem závažnější a také pravdivější. Je to autorův postřeh, že „rozdíl mezi tím, co sami víme, a čemu jen věříme, se nebezpečně zvětšuje“.

Ještě před padesáti lety jsem si mohl být jist, že v podstatě rozumím tomu, jak a proč všelijaká technická zařízení fungují. Principy, na nichž je založena činnost spalovacího motoru, transformátoru, generátoru elektrického proudu, telefonu, radia, žárovky, dalekohledu, mikroskopu a dalších, mi byly celkem jasné také proto, že jsme to brali ve škole. Ale jak vědecko - technická revoluce nabývala na síle, člověk už začal ztrácet přehled a začínalo mi stačit, když mi někdo vysvětlil, který knoflík mám zmáčknout a do jakých zdírek mám ty dráty strčit. Jinými slovy – přestal jsem vědět a začal jsem věřit. A jsem si přitom skoro jist, že i ten, kdo vám vysvětlí, jak se co obsluhuje, neví, jaké fyzikální zákony a procesy stojí v pozadí. Nejnovější vědecké poznatky, na nichž je fungování mnohých nynějších zařízení založeno, jsou totiž už za obzorem znalostí převážné většiny současníků, což není myšleno nijak pejorativně. Člověk už nemá dneska možnost (a leckdy ani zájem) sledovat nové objevy, natož je nějak ověřovat. Vědu dělají jiní a nám nezbývá než věřit, že ji dělají poctivě a zodpovědně.

Neměli bychom však věřit ničemu, co se jako věda jenom tváří. Taková astrologie, numerologie, věštění z karet, ufologie, geopatogenní zóny a parapsychologie jsou samy o sobě neškodné, ale když jim věří a řídí-li se jimi osoba, která rozhoduje o státnických a politických záležitostech, může to mít dalekosáhlé následky. Ještě horší je, když nějaké politické hnutí začne vydávat všelijaké pochybné teorie za vědecké, a tyto názory se ve společnosti prosadí. Zažili jsme zrůdné teorie nacistů o krvi, rase a nadčlověku, jejich odmítání rozumu a kult iracionality, na druhé straně pak rádobyvědecké výzkumy Lysenkovy a Mičurinovy, zavrhování kybernetiky jako buržoazní pavědy atd. Určitě také není dobré – ale s předcházejícím výčtem to nelze srovnávat – když některé vzdělané a pro svůj umělecký nebo morální profil uzná-

vané osobnosti mluví „o pyšném rozumu“, který vede lidstvo do záhuby, a o vědě, která prý odstraňuje Boha a chce zasednout na jeho trůn, hovoří jako o příčině všech současných neduhů civilizace.

Věda nechce odstraňovat Boha a dokonce ani nemůže, a to z jednoduchého důvodu – jestliže Bůh existuje a je všemohoucí, lidská věda proti němu nic nez může; a neexistuje-li, pak není koho odstraňovat. „Pyšný“ rozum není příčinou současných globálních problémů – je to nerozum, slepá víra, náboženský fanatismus a také touha po zisku, sobectví, kult úspěchu za každou cenu a další lidské vlastnosti, které s rozumem nemají nic společného. Chceme-li přežít, bez rozumu se neobejdeme. Neobejdeme se však ani bez víry - mám na mysli víru spojenou s pokorou a tolerancí – neboť ta může pomoci tam, kde je člověk s rozumem v koncích. Bez ní a bez vzájemné důvěry by lidská společnost byla souhrnem izolovaných a podezíravých jedinců, kteří si nemají co říci. Když jedu do Prahy, důvěřuji výpravčímu, že nepošle vlak na obsazenou kolej, důvěřuji spolucestujícím, že nikdo z nich nemá v tašce bombu, a když přisednu na metro, důvěřuji jeho stavitelům, že se mi bez úhony podaří projet pod Vltavou. A mám-li pochybnosti, zda je má důvěra oprávněná, obrátím se na rozum.

Je nepochybné, že s rozvojem vědy se bude zvětšovat rozdíl mezi tím, co sami víme a čemu jen věříme. Nebezpečné to však bude, když se neporadíme s rozumem.

HgS

* * *

PODĚKOVÁNÍ A LÁSKU VÁM, KÉŽ ZNĚLO BY JAK ZVONY ...

Když za námi 1. dubna letošního roku přišel pan inženýr Pánek – starosta, tehdy ještě obce, a sdělil nám, že obec chce na místě bývalého školnického domku postavit nájemní dům, otázel se zároveň, jestli bychom se přestěhovali. Nabídl nám bydlení v nově postaveném domě naproti přes ulici za obchodním domem. Dům jsme viděli růst od prvního kopnutí až po dokončení přímo z okna jak na plasmové televizi. Dokonce jsme absolvovali prohlídku v době, kdy to bylo ještě staveniště. Nic jiného nám stejně nezbyvalo, a tak jsme souhlasili s přestěhováním. Až do poloviny října jsme o to víc pozorovali dění kolem slíbeného bydlení.

Uzavřeli jsme více jak pětadvacetiletou kapitolu našeho života ve školnickém domku. Práce ve škole byla náročná hlavně na čas, ale dělali jsme to rádi. Pro školu a její chod jsme času nikdy nelitovali. Za ta léta se škola hodně vylepšila.

O povodních před čtyřmi roky jsme si užili své. Kdo to neprožil, nepochopí, jaký strach v nás stále zůstává. Náš zdravotní stav nás vyřadil ze školního dění. I letos jsme prožili stresové situace v únoru a březnu, kdy hrozily záplavy.

Nyní jsme se přestěhovali do nového bytu a ta úleva, že tady se nemusíme bát velké vody, je nepopsatelná. Měli jsme obavy, jak přemístění zvládne naše pětiletá fenka pudlíka. Byla zvyklá pět let štěkotem oznamovat příchod každého, kdo se přiblížil do dvorku, a byla za to chválená. První noc poštěkávala, a tak jsme ji jen uklidňovali a přesvědčovali, že to je mimo náš revír. Za pár dní pochopila.

Doufáme, že jsme konečně na stará kolena dorazili do stanice klidného stáří. Proto chceme poděkovat všem lidem, kteří se podíleli na tom, že bydlíme v krásném bytě, a to hlavně radě a zastupitelstvu tehdy ještě obecního úřadu v čele se starostou panem inženýrem Pánkem, společnosti DOB-Invest, že realizuje pěkné bydlení, paní Kadlecové, která je velmi ochotná a vstřícná a v neposlední řadě stavbyvedoucím a všem dělníkům, kteří zde pracovali většinou v extrémních podmínkách. Práce všech si nesmírně vážíme.

Vzhledem k tomu, že se blíží konec roku, chceme nejen všem výše uvedeným, ale i všem spoluobčanům popřát krásné a poklidné svátky vánoční a hlavně hodně zdraví a pak trochu toho pokakaného štěstíčka nejen do nového roku, ale i do dalších let.

manželé Pokorných

Z HISTORIE

Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

Vážení čtenáři, pokračujeme v listování zajímavými vzpomínkami p. Františka Havlíka na život v Dobřichovicích ve 2. polovině 19. století, které jsme začali uveřejňovat ve 3. a 4. čísle loňského ročníku Kukátka. Pan Havlík (narozený r. 1855 jako deváté z 13 dětí mlynáře Františka Havlíka a jeho ženy Anežky) strávil v Dobřichovicích dětství, studoval pak v Praze a tam poté i pracoval jako c. a k. vrchní účetní rada pro kanalizaci Vltavy a Labe na pražském místodržitelství. Do Dobřichovic se však stále vracel, a to nejen na příležitostné návštěvy, ale hlavně ve vzpomínkách, které nesmírně zajímavým stylem sepisoval a doplňoval pozoruhodnými ilustracemi. Jeho záznamy vzbudily nebývalý ohlas nejen pro svoji autenticitu, nýbrž také pro značnou informační hodnotu, zejména o tom, o čem zpravidla oficiální záznamy mlčí, a proto jsme se rozhodli uveřejňovat postupně co největší část jeho záznamů. V dnešním pokračování s Vámi tedy budeme listovat jeho vzpomínkami na dobřichovický zámek, pivovar, kostel a jeho okolí, zapsanými v Pamětní knize Obecné školy dobřichovické.

Po tomto odbočení vrátíme se do dvoru zámku. Vedle fary těsně byl dřevník p. faráře. Proti vchodu do fary po pravé straně bylo obydlí pana starého Vincence Křenka, muže rázného, vysoké, silné postavy, přičinlivého, starostlivého. Pivovar byl umístěn v přízemí zámku. Směrem proti vodě byla varna s měděnou pánví čili kotlem, chladicí štolý, potom směrem k faře byly spilky – kvasírny, hvozď na sušení sladu, humno na klíčení ječmene pro slad a šalanda pro chasu. Voda do varny přiváděla se po dřevěných žlábcích z trámčů vydlabaných od studny na dvoře zámeckém se nalézající. Studna měla zařízení palečních kol s rumpálem a kolovými klikami. Zařízení toto bylo ukryto v jakémsi dřevěném altánu, značně nad studnou zvýšeném, na střeše šindelem, po stranách prkny krytém. Voda se zdvihala ze studny pomocí dvou velikých okovů do značné výše, kde se okovy zvrhovaly ke žlabu, do něhož voda vtékala a po něm do varny se hrnula. Soukolí mazalo se lojem, aby se lehce točilo, což obstarávali dva lidé, každý na

jednom konci rumpálu, na nějž se navíjel řetěz, na němž okovy byly zavěšeny. Plný okov se zdvíhal, přičemž současně druhý prázdný k naplnění do studně klesal. Po čase celé zařízení studny shnilo a místo něho zřízena byla pumpa, kterou se voda ovšem mnohem snáze čerpala.

Po dvoře bylo všude, kde se jen místo nalezlo, palivové dříví, nejvíce pařezy z lesa obyté, které se teprve na dvoře štípaly. Tenkrát se uhlím ještě netopilo, proto musilo na dvoře být dřeva stále dost v zásobě, hlavně na zimu. Bývaly tu dříví celé stohy. Kromě toho byly po dvoře složeny kádě, sudy, vozy, různé nářadí pro pivovar potřebné, a sice hlavně to, které se mělo bednářskou smolou požahovati. Kotlík na smůlu měli bednáři pod kamennými schody, jež vedly do 1. patra v čele kostela ve dvoře. Bednářem býval tu po dlouhá léta p. Ledvina – z Voklas pocházel. Po zrušení pivovaru stal se p. Ledvina sadařem, kupoval a prodával ovoce; kupoval úrodu na stromech, kterou pak česal a do trhu dovážel. Podobně se zabýval sadařstvím také ještě krupař Vojta, tesař Pechar, nejvíce ale Křikava aj. Tito také švestky sušili i z nich povidla vařivali, zejména byla-li ovocná úroda všude hojná a zboží nešlo dobře na odbyt. Ovoce česávalo se do nůšů a trhovek – menších to nůšů – a vozilo se do trhu do Prahy, Příbrami i jinam na povozech. Ze zahrady odjíždělo se na noc, takže se do trhu dojevo časně zrána. V pivovare vařivalo se pivo jednou i dvakrát týdně. Pivo bývalo oblíbené, všude v okolí se čepovalo a rádo se pilo. Při várci prodávalo se také pivo sladké, které ještě bylo teplé, zvláště v zimě chutnalo. Chasa v pivovaru dostávala své pivo do dřevěných vysmolených korbílků, byly podobny malým soudkům, s jedním toliko dnem a dřevěným uchem. Přišlo-li více lidu do pivovaru a měli býti pivem pohoštěni, natočil jim pan starý do konve dřevěné, měděné neb cínové, hubičkou opatřené, kterou se dolévaly také neplné sudy. Říkalo se jí také hubatka.

V domácnosti pana starého vévodila šlechetná, laskavá, milá, ke každému ochotná a přívětivá paní „stará“, rodem Řezníčková z mlýna u sv. Ivana. Od ní nikdo neodešel s prázdnem. My děti chodivaly jsme k ní pro droždí, tekuté kvasnice, lisovaných jako nyní ještě nebylo používáno. Bývalo jich za 3–5 krejcarů plný džbán. Také pivovarský ocet a ředina se tu prodávaly. Přípravovaly se ze splašků. Chudí lidé ředinu (bylo to jako vodnaté, trochu nakyslé, nažloutlé pivo) kupovali si na soudky, bylo to laciné a zvláště v létě se jí lidé občerstvili. Nás děti paní „stará“ často ještě obdarovala nějakým kouskem cukru neb buchty, co měla právě při ruce. Nemohu opomenouti ani hospodyně na faře, slečny Vackové, neboť i ona byla osoba milá, ochotná a dobrá, byla výbornou kuchařkou a často svým uměním vypomáhala občanům, když měli pořádati svatební hostiny, takže mnohá nevěsta jí vděčila, neboť ona i ve vaření je poučovala.

Farářem byl tu P. Ferdinand Kalaš, všeobecně oblíbený, vzdělaný, pokrokový muž a vlastenec, dobrý vychovatel mládeže a rádce občanstvu. Zabýval se všemi novými vynálezy, zvláště již fotografií. Měl několik stolů, jejichž desky byly vyloženy skleněnými, broušenými peckami, které byly jako umělé drahokamy, objednával je z Jablonecka. Dále měl stoly, na nichž vytvořil z papírových domečků celé vesnice, snad to byly okolní osady? Vyráběl pro hospodyňky i umělé červené korále na krk z jakési pryskyřicové směsi. Korále ztvrdly a byly přirozeným velmi podobny. Měl různé sbírky, zejména též obvyklou sbírku rozmanitých dýmek a špiček na doutníky, uměle z mořské pěny – říkalo se meršán – řezaných. Byl dobrotivcem chudých, byl také výborným zahradníkem a znalcem moderních vynálezů hospodářských, v kterých občany

poučoval. Ve své zahrádce na dvoře zámeckém pěstoval ovoce všeho druhu, učil lidi roubování, očkování a šlechtění stromů. U něj našly se veliké, krásné červené jahody, angrešty, rybíz, maliny, slívy, meruňky, broskve, vinné hrozny atd. Zvláště nádhernou byla řada bezových, šeríkových stromů, při plotu také zeleném, živém, osazených. Když zjara bývaly bohatými, omamující až vůní dýšícími květy obsypány, pozastavil se nad tou krásou každý, ba lidé i schválně přicházeli do kostela, aby tu nádheru spatřili. Kolem záhonů, aby z nich zem se nesypala, měl obruby z prázdných, dnem obráceným nahoru lahví od minerálních vod. Práci v zahrádce vykonával ponejvíce sám, vlastníma rukama, ale i toho dbal, aby i tzv. zahrada panská při dvoře v ničem netrpěla a byla vždy v pořádku, stejně jako všechny ovocné aleje a sady. Každý zašlý strom musil hned zase býti nahrazen novým. Zemřel ve vysokém věku, pohřben byl v Karlíku za ohromného účastenství občanstva z celého okolí. Čest budiž jeho památce zachována!

Pan „starý“ Křenek měl několik dětí, z nichž však některé umíraly chorobou plicní, zejména velice nadaný, výborný student gymnasiální Karel, dále dcera Anna, provdaná za rolníka F. Landu z č. 16. – Také pan „starý“ sám, ač zdál se tak nepřemožitelně zdravým, nedožil se většího stáří. Paní „stará“ ovdověla, dívky se rozešly do světa, nevím kam. Paní posledních let nezažila spokojeně, trápil ji žravý lišej na obličej, který nemohla vyléčit. Hospodářské stavení měla fara a pivovar společně, ale nikdy nebylo slyšeti, že by tam někdy povstalo jakés nedorozumění. Všude vládla shoda a přátelství, lidské, vzorné, jak by mělo býti všude.

(Pokračování)

Zaznamenala Jana Váňová

KULTURA

PROGRAM DOBŘICHOVICKÉ KULTURY V PROSINCI

- 2. prosince – sobota v 17 hod. na zámku**
vernisáž výstavy fotografů KFA – členové klubu fotografů amatérů (mezi vystavujícími bude i místní fotograf Roman Garba). Výstava potrvá do konce prosince, otevřeno denně
- 3. prosince – neděle v 15 hod. – základní škola Raisova ulice**
Malé divadélko – O statečné princezně Máně
- 9. prosince – sobota od 19.30 hod. Sál dr. Fürsta**
ADVENTNÍ VEČER PŘI SVÍČKÁCH – Ukolébavek, vánočních písní a koled (Dvořák, Schubert, Brahms, Komenský, Grieg, Gerswin a j.)
účinkují: **MICHIYO KEIKO** – zpěv a **JAROSLAV ŠAROUN** – klavír
- 15. prosince – pátek od 20 hod. Sál dr. Fürsta**
koncert světově známého kytaristy ŠTĚPÁNA RAKA
předprodej vstupenek v dobřichovické knihovně za 120,- na místě 150,- Kč

16. prosince – sobota 14–17h – DĚTSKÉ ADVENTNÍ TRHY

*

NA LEDEN 2007 PŘIPRAVUJEME:

13. ledna – sobota 17hod., Sál dr. Fürsta – Beseda o jeskyních

21. ledna – neděle 15 hod., Sál dr. Fürsta – Buchty a loutky – divadlo pro děti

Připravila Andrea Hrubá

* * *

DĚTSKÉ ADVENTNÍ TRHY

Na letošním dětském trhu v sobotu 16. prosince budou prodávat své výrobky děti ze ZŠ, ZUŠ, sdružení Náruč a Skauti. Škola svůj výtěžek posílá jejich adoptovaným dětem „na dálku“ do Indie. Stejně tak naloží s výtěžkem Skauti, i oni mají adopci na dálku. Skauti se společně s Náručí angažují na doprovodném programu trhů, takže se opět můžeme těšit na skautské pečené placky na kamnech, a za jejich asistence si děti budou moci vyrobit vánoční dárek či ozdobu. Jmelí od Krebachů budou prodávat pražští studenti a tržba bude rozdělena na dvě části – pro Náruč a pro nově budované dětské hřiště v Dobřichovicích. ZUŠ vystoupí s vánočním hudebním programem od 15 h v prvním patře zámku.

V loňském roce jsme trhy zahájili společně s farností, která nám zazpívala vánoční písně u betléma. Figurky z betléma mají svou historii, o které by bylo zajímavé se zmínit. V pražském Suchdole si děti i dospělí vytvářeli hliněné figurky, ovečky a další zvířátka a postupně tak sestavovali betlém, který se dodnes neustále rozšiřuje o další a další postavy. Velkou část betléma nám iniciátorka této tradice paní Adriana Skálová vloni věnovala a nás napadlo: kdo máte chuť a možnost pracovat s hlinou, přidejte se k této tradici a přineste i vy svoji postavičku 16. prosince k betlému. Opět se sejdeme ve 14 hodin v sále v přízemí.

Na nádvoří se děti mohou projet na konících a také si zkusit kovářské řemeslo. Po celé odpoledne se budou dět vánočky za asistence Danky Gavriněnové a Aleny Gemperlové.

Andrea Hrubá

* * *

TŘI POZNÁMKY O SKVĚLÉ MUSICE

POZNÁMKA PRVNÍ ANEB KDYŽ BAROKNÍ ŽENY KOMPONUJÍ A NAVÍC JSOU TO ITALKY

Komorní soubor staré hudby Ad vocem je v Dobřichovicích či v Karlíku častým hostem. A jeho umělecký vedoucí, loutnista Přemysl Vacek je tu hostem ještě častějším. Jen letos tu vystoupil třikrát (o jeho červencovém koncertu písní sefardských Židů jsme psali v minulém čísle).

Pro koncert, který se konal 2. září v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa, připravil se svým souborem nesmírně zajímavý repertoár. Program nazval Virtuosky v italské raně barokní hudbě a věnoval jej instrumentálním i vokálním skladbám komponujících žen raně barokní Itálie. Není tajemstvím, že v hudební praxi 17. století se ženy uplatňovaly především jako zpěvačky či instrumentální virtuosky. Skladatelské umění bylo doménou mužů. I z tohoto pravidla však existovaly výjimky a díla nemnohých žen – skladatelek si díky svým nesporným technickým kvalitám a citové hloubce získala obdiv současníků. A nejen současníků. Díky zajímavému nápadu P. Vacka sklízejí obdiv i dnes. Soubor, sám o sobě složený z hudebníků, kteří představují špičku svého oboru nejen u nás, ale i v evropském kontextu (Anna Hlavenková – zpěv, Petr Wagner – viola da gamba, Přemysl Vacek – theorba) představil hudbu autorek, jejichž jména jsou přece jen součástí obecného hudebního povědomí (Barbara. Strozzi (1619–1677), Francesca Caccini (1587 až cca 1640)), ale také hudbu autorek většine posluchačů zatím naprosto neznámých (Chiara Margarita Cozzolani (1602 až cca 1678), Claudia Sessa (okolo 1600)). Vokální skladby byly doplněny příjemným překvapením, půvabnou hudbou Johanna Hieronyma Kapsbergera, německého autora a loutnisty, který se svým uměním v Itálii natolik proslavil, že byl Italy nazýván Giovanni Girolamo il Tedesco della tiorba. Jaká tedy byla musika komponujících Italek 17. století? Skvělá a lahodící sluchu i duchu. Byla to hudba plná jiskrné virtuosity, dramatických kontrastů a hlubokých emocí. V tom snad možná je charakteristický rys jejich hudby. Protože v technice a vzdělání si nijak nezadaly se svými mužskými kolegy a současníky. Navíc to byla hudba zahraná trojicí evidentně s chutí hrajících musikantů vskutku virtuosně, přitom však v neuvěřitelné pohodě, uvolněně a s nadhledem. Nepochybně zde opět zapracovala magie chvíle a místa, což není v případě karlického kostela žádným překvapením.

*

POZNÁMKA DRUHÁ ANEB NOBLESA A RADOST RUKU V RUCE S KUMŠTEM A POKOROU

Co napsat o koncertu dvou musikantů, kteří doslova uhranuli karlický kostel 9. září? Těžko se hledají slova, ale kdo byl tehdy při tom, ví ... Snad jenom fakta: Legenda naší operní scény, basista a barytonista, zejména janáčkovský a dvořákovský specialista Richard Novák přednesl za klavírního a varhanního doprovodu Jaroslava Šarouna repertoár evidentně blízký srdci obou hudebníků, Brahmsovy Čtyři vážné zpěvy, dvě árie sv. Ivana z Dvořákova oratoria Svátá Ludmila, tři duchovní zpěvy a na závěr Biblické písně téhož autora. Jako malé překvapení vystoupily také pěvkyně O. Musilová a M. Keiko. Čerstvý životní jubilant, nedávno oceněný cenou ministerstva kultury za mimořádné zásluhy v oblasti hudby a vynikající interpretační umění se zvláštním zřetelem k dílu Leoše Janáčka, sólista předních scén v tuzemsku i v zahraničí, se v Karlíku představil ve skvělé formě, jeho plný a znělý hlas dokonale resonoval s prostorem karlického kostela, jeho samozřejmá technika a svrchovaně empaticky přednes zralého muže, který se do niterné hloubky sžívá s výpovědí zpívaných textů i s emocí sdílené hudby fascinovaly zaplněný kostel, který znovu a znovu prosil potleskem o přídavek. Nelze

ovšem nezmínit doprovod Jaroslava Šarouna, jenž se s noblesou sobě vlastní ukryl do stínu mistrova zpěvu, zaslouží však stejný obdiv za bravurní zvládnutí neobyčejně obtížné role. Ano, byli jsme svědky skutečného koncertu dvou svrchovaných musikantů. Jak řečeno výše: těžko se hledají slova. Lépe je s pokorou poděkovat za ten krásný dar. A ještě něco: výtěžek dobrovolného vstupného poslouží karlickému kostelu na nejnnutnější opravy. I za to díky nejen interpretům, ale i všem, kteří přispěli.

*

POZNÁMKA TŘETÍ ANEB PŘEMYSL VACEK JAKO SÓLISTA

Zatímco česká kytarová škola vychovala řadu skvělých sólistů, sólově hrajících loutnistů nikdy nebylo mnoho, nebo spíše nebyli žádní. Letošní rok je však rokem zlomu. Představili se světu hned dva. Žádné neznámé tváře ovšem, dva staří známí a špičkoví souboroví hráči, řevnický rodák a bývalý člen souboru Ludus musicus Jan Krejča a Přemysl Vacek. Zatímco na samostatný koncert Jana Krejči v Dobřichovicích se zatím těšíme a jistě se ho brzké době dočkáme, P. Vacek se se sólovým programem pro arciloutnu představil 8. října v Sále MUDr. F. Fürsta. Nazval jej Loutnová hudba raného baroka v Čechách a provedl v něm skladby, které zněly a byly oblíbeny na našem území v prvních desetiletích 17. století. P. Vacek koncert rozdělil podle slohových kritérií na oddíl skladeb v italském slohu a na oddíl hudby ve slohu francouzském. V programu představil hudbu autorů, kterou získal soustavným studiem barokních pramenů. Vynesl tak po staletích na svět sice málo známé, avšak nesmírně zajímavé autory, jakými jsou Laurencini di Romano, Michelagnolo Galilei, Nicolas Vallet, Pietro Paolo Meli a také řadu skladeb, u nichž dnes autora neznáme. P. Vacek je zkušený interpret, bezpečně obeznámený s pravidly dobové interpretační praxe. Jeho hra nesla všechny znaky poučené interpretace, byla uměřená tam, kde bylo třeba být uměřený, emotivní tam, kde tak afekt kázal. Promyšlené užité zdobení a suverénní přednes, založený na dokonalém zvládnutí nástroje učinily z tohoto koncertu skutečný malý svátek. Věru není takových šancí mnoho.

WP

* * *

LUDUS MUSICUS NA VIA CAROLINA

Komorní soubor Ludus musicus prožil velice hektické, ale i navýsost úspěšné léto a neměně úspěšný podzim. A protože navíc v posledních letech proslul tento soubor velice netradičním pojetím svých vánočních koncertů, navštívili jsme jeho uměleckého vedoucího, pana Františka Běhounka, a požádali jej o rozhovor, v němž by se jednak ohlédl za letní a podzimní sezónou a přiblížil program souboru pro vánoční období.

Kukátko: V létě se Vám podařilo uspořádat zajímavý hudební festival, nazvaný Musica viva. Názorů i hodnocení jsme zachytili dost, zprávu o něm dokonce pub-

likovali v minulém čísle Kukátka. Teď bychom se chtěli zeptat - řekněme - přímo u kováře: Jak jej s odstupem času jako pořadatel hodnotíte Vy?

F. Běhounek: Těžká otázka ... Nejsem asi ta pravá osoba, jíž by měla být položena. Právě proto, že jsem, abych tak řekl, pořadatelem, či spoluautorem, nedovoluji si vyslovit jakákoli hodnocení. To musí udělat ti, kteří se pohybují v oboru, a pak především publikum. A samozřejmě hodnocení náleží i těm, kteří náš festival zaštitili např. grantem a další podporou. Ohlasy, které se k nám dostaly, svědčí o tom, že festival zaujal všechny výše uvedené, snad i mile překvapil a nastolil otázky, zda bude pokračovat. Co mohu říci za sebe a snad i za celý soubor a tým lidí, kteří se toho nápadu před zhruba rokem ujali, že celý festival proběhl bez větších problémů. A že jich za naší situace mohlo být řada, to si dovede představit každý, kdo někdy něco podobného pořádal. Byl to vlastně první krok, pokus, jímž jsme si chtěli ověřit, zda máme síly i šanci, v konkurenci s Prahou a okolím, uspořádat u nás delší hudební slavnost s různorodým programem, vyžadujícím rozličné zázemí, a s řadou renomovaných hostů. Na tuhle otázku dnes mohu odpovědět, že rozhodně ano. Zvládnout se takový podnik dá, je třeba ale maximálního nasazení minimálního počtu spolupracovníků. Moc lidí nikdy nenajdeme, věříme ale spíš v osobní nasazení, spolehlivost a profesionalitu. A spoléháme samozřejmě i na podporu obce a všelikých spřízněných duší a společenství. Výsledkem veškeré naší pofestivalové reflexe je, že hodláme v pořádání tohoto festivalu pokračovat. Dokonce mohu říci, že příští, druhý ročník bude již s mezinárodní účastí. Samozřejmě to bude znamenat spoustu práce, bude třeba získat další spolupracovníky i peníze, a to také od sponzorů, které bychom chtěli oslovit a jaksí vtáhnout do tohoto dění, které považujeme za povýtce cenné pro obec i region. Naše aktivity pomáhá uvádět do života již několik obětavých sponzorů z Dobřichovic a okolí. Pomalu se zdá být skutečným dávný sen, že jméno sponzora na programu kulturní akce, třeba i koncertu tzv. vážné hudby, bude mít podobnou prestiž, jako jméno na programu třeba sportovní akce. Tak, jak jsme se s tím setkali v zahraničí. A je tu ještě jedna zajímavá věc, která je naší nespornou výhodou: Dobřichovice s Karlíkem jsou pro festival tohoto druhu skutečně jako stvořené z mnoha důvodů, které snad nemusím zdůrazňovat.

K: Pak tedy k tomu pokračování: Jak daleko jste s přípravami 2. ročníku?

F.B.: Vše je zatím opravdu ve stadiu příprav, ale probíhají rozličná jednání a dokonce už i grantová řízení. Po Novém roce budeme jistě vědět více a budeme moci sdělit podrobnosti o účastnících i o programu, jistě také na stránkách tohoto listu. Již teď lze ale říci, že příští ročník by měl být rozsáhlejší jak co do účinkujících, tak i pokud jde o žánrové rozpětí. Oslovili jsme zajímavé osobnosti našeho kulturního života a pevně věřím, že se s řadou z nich v příštím roce u nás setkáme. Doufáme také, že tak přineseme hezké zážitky ještě většímu počtu spoluobčanů. Nechceme, aby to byla záležitost pouze úzké a vyhraněné skupiny publika.

K: Čtrnáctideník Naš region přinesl zprávu o tom, že jste na přelomu září a října podnikli zajímavý a úspěšný zájezd. Kam jste vyrazili?

F.B.: Od obce Černošice jsme dostali velkorysou nabídku, abychom prezentovali náš region v jejich partnerské německé obci Gerbrunn, která je součástí historicky významného města Würzburgu (pro zájemce odkaz: <http://www.gerbrunn.de/index.php>? pozn. red.). Protože

celá trasa naší cesty vlastně jakoby kopírovala starobylou cestu Karla IV. do Norimberka na říšské sněmy, zvanou podle toho také Via Carolina, pojali jsme ji jako pro nás důležitý zdroj poznání historie. Naplánovali jsme si např. i zastávku ve městě Laufu, které sloužilo jako Karlova poslední zastávka před Norimberkem (pro zájemce odkaz: <http://www.lauf.de/index.php?step=5> – pozn. red.). Vše jsme si sice předem pečlivě promysleli, ale pak jsme zjistili, že tamní hrad patří teď norimberské Akademii der Bildenden Künste a že je nutno se dlouho dopředu objednávat. Takže z prohlídky nebylo nic, napsali jsme ovšem dopis tamnímu starostovi a doufáme, že se nám jednou podaří si toto hezké místo nejen prohlédnout, ale také tam provést naši hudbu z doby Karla IV.

K: Teď ale k cíli Vašeho zájezdu: Jaký repertoár jste v Německu představili?

F.B.: První koncert v Gerbrunnu se uskutečnil v pátek 29. 9. v místním evangelickém kostele. Předcházel mu oficiální přivítání zástupci města a všech, kteří se starají o vztahy s partnerskou obcí Černošice. Provedli jsme zajímavě kombinovaný program sestavený z díla pozdně renesanční rudolfínské osobnosti a litoměřického probošta Jana Sixta z Lerchenfelsu, který sice nebyl povoláním hudebník, ale jako zpěvák rudolfínské kapely byl solidně hudebně vzdělán a zkoušel i komponovat. Zanechal po sobě a sám i vydal 7 drobných a posluchačsky velice vděčných skladeb. K nim jsme připojili našim posluchačům jistě známou Glagolskou mši od Karla Douši. Tu jsme pro velký úspěch dokonce v neděli při mši museli provést znova, a to v katolickém kostele, protože si ji tamní farář, který byl koncertu přítomen, sám vyžádal. Podobně jsme i v sobotu 30. 9. na podzimních slavnostech v Reichenbergu uvedli skladby L. Janáčka a A. Dvořáka.

K: Vaše hudba se tedy líbila?

F.B.: Ovšem, úspěch byl veliký, museli jsme hodně přidávat a po skončení koncertu jsme dostali spoustu darů, zvláště pak z rozsáhlých a bohatých würzburgských vinic. Udělalo nám to velikou radost.

K: Teď z jiného – abych tak řekl – soudu, abychom plynule navázali na zmíněné vinice. Je před Vánoce. Co chystáte na dobu Adventu a Vánoce?

F.B.: Tak to je opravdu nečekaná otázka ... opravdu to tak rychle uteklo? Nicméně vážně – a pak mi dovoluť hned na úvod malou odbočku: vím, že jsme o Vánocích a Adventu jako pevných částech cyklu zimního novoročí již mnohokrát hovořili a několikrát i psali, ale vzhledem k tomu, co se stále odehrává zejména v Adventu, ale koneckonců i o Vánocích a po nich, bych se znovu rád o charakteru celého cyklu zmínil nejprve obecněji. Rok, který je symbolicky vyjádřen kruhem, se, pokud jde o duchovní život, dělí Evropě na tři části: Hod zimního novoročí (čili vánoční cyklus), Hod jarního novoročí (čili velikonoční cyklus) a mezidobí, čili čas putování. (Možná bude dobré i dodat, že slovo „hod“ tu ovšem znamená „čas slavností“.) Každé toto období se znovu dělí na tři úseky: na část přípravnou, na vrchol slavností a na období dozívání slavností (pohodí). Nyní prožíváme tedy Hod zimního novoročí. Proberme si tento cyklus trochu podrobněji. Podle tradice trvá celé dva měsíce: od 1. neděle adventní (letos 3. prosince) do svátku Hromnic (2. února). Přípravná část – Advent – trvá čtyři neděle (mimořádně: pojmované vlastně podle lidských věků – věk železný, bronzový, stříbrný a zlatý).

Solo Ky-ri - - e e - lei - son. *Tutti* Ky-ri - - e e - lei - son.

Solo Pre-ro-ko-va - li pro-ro-ci, co se sta-lo o pŭl- no-ci.

E - lei - son, e - lei - son. Ky-ri-e e - lei - son.

Tutti Pre-ro-ko-va - li pro-ro-ci, co se sta-lo o pŭl- no-ci.

E - lei - son, e - lei - son. Ky-ri-e e - lei - son.

2. Kyrie eleison. Kyrie eleison.

Ve Betlémě, slavném městě, Ježíš zrozen jest, pospěšte.

Eleison, eleison. Kyrie eleison.

Ve Betlémě, slavném městě, Ježíš zrozen jest, pospěšte.

Eleison, eleison. Kyrie eleison.

3. Kyrie eleison. Kyrie eleison.

Pojďme a jej přivítejme, pěkné písně zazpívejme.

Eleison, eleison. Kyrie eleison.

Pojďme a jej přivítejme, pěkné písně zazpívejme.

Eleison, eleison. Kyrie eleison.

Na Advent naváže vrchol slavnosti, který trvá dvanáct nocí a dní (jako je 12 měsíců v roce, protože Vánoce jsou vlastně jakýmsi zkráceným obrazem ročního cyklu). Začíná tedy Slunovratem 21. prosince a končí 2. ledna soumrakem. Každý den (cyklus 24 hodin) pak vlastně představuje jeden měsíc v roce. Vrchol této slavnosti je 24. a 25. prosince, což v dané symbolice odpovídá 1. jarnímu měsíci - dubnu. Sem bylo přeneseno datum narození Ježíše Krista. Od 2. ledna, tedy po skončení této vrcholné etapy slavnosti, začíná poslední část, která nesla název Pohodí (tedy doba po hodě) a trvá celý měsíc leden až do 2. února. A právě toto období, které dnes jako slavnostní nebývá chápáno, bylo časem toho pravého užívání všeho, co jsme o Vánocích dostali. Jak darů duchovních, tak materiálních. V této době zklidnění a radosti zněly všechny vánoční zpěvy, právě tato doba byla pro ně určena, nikoli třeba Advent, jak je tomu zhusta bohužel dnes (a to raději nezmiňuji komerční využití vánočních zpěvů, kdy slyšíme omílat ty nejhezčí už od poloviny listopadu v každém obchodě jako na kolovrátku ...). Lidé se v Pohodí setkávali a trávili spolu čas. Leckdo může namítnout, že tohle už je minulost, že Vánoce mají pro naši dobu už jiný tvar i význam, jejich symbolika se posunula někam jinam. Nicméně: to přece záleží také na nás samých! A navíc: uvědomme si jedno: tyto svátky nejsou jen jakýmsi institucionálním výmyslem stvrzeným tradicí, ale obecným majetkem, statkem, předávaným po generace v rámci jistého řádu. A pak je třeba si v pokoře položit otázku, zda je možné takový řád a systém svévolně porušovat. Asi teď píchám do vosího hnízda a již si dovedu představit tu spoustu námitek na téma osobní svobody v rozhodování a výtek z mentorování. Přesto ale znovu pravím: pakliže přijmeme bez mučení např. to, že se Kristus Pán narodil v noci z 24. na 25. prosince, tedy přijmeme tradiční schéma, pak bychom měli být důslední a odvodit od toho i naše konání a myšlení pokud jde o celý cyklus a jeho řád. Nyní jsme v Adventu. Vezměme třeba za příklad text písně „narodil se Kristus Pán“, který je snad tím nejlustnějším vyjádřením oné slavnostní chvíle, kterou si v tu noc připomínáme, chvíle tak posvátné, že při zpěvu této krásné písně jaksi samovolně v kostele či na shromážděných povstáváme. Jak slavnostně ho ale vnímáme v onu pravou chvíli, jestliže jsme ho již mnohokrát museli slyšet zpívaný nebo i sami zpívali v Adventu? Zdá se mi, že dřívější uvedení či zpívání takového textu (a třeba i na Štědrý den dopoledne či odpoledne) přece celou tuto vrcholnou chvíli Velké noci zneváží, nebo alespoň oslabí. Už to není ta chvíle. To přitom ještě raději nezmiňuji nesmyslnost faktu, že se zpívá, že se „narodil“ týdně před tím, než se narodí. Ale i to s tím má samozřejmě co dělat. Nezpíváme přece jenom slova bez významu. Chci tím připomenout při vši dobrovolnosti a při všem respektu k osobní volbě také tuhle roli jistého řádu v nás i kolem nás a samozřejmě pak i roli sladění těchto řádů. Možná i tady začíná pak to, co paradoxně kritizujeme všude kolem sebe: stále žehráme na zhrubnutí světa, vztahů, na rozpad řádu, hodnot, jejich relativizaci a vzývání účelu, který světi prostředky. Ale jsme to přece my sami, kdo se rozhoduje ...

K: To jsme se dostali docela daleko. Jestli si ještě vzpomínám, původní otázka byla, jaký koncertní program pro vánoční období připravujete ...

F.B.: Pravda ... Tedy k programu souboru. Po celý Advent budeme jezdit s programem, sestaveným z renesančních zpěvů (zdůrazňuji: adventních ..., tedy těch, kde se zpívá, zjednodušeně řečeno, že se nám teprve narodí Kristus Pán – vzpomeňte přece na překrásnou Michnovu:

Hle, přijde Pán, Spasitel náš Díky Bohu jich máme v našich archivech dochováno nepřeberné množství ...). Doma se objevíme tradičně na Štědrý den a po roční pauze se opět vrátíme do kostela sv. Martina a Prokopa v Karlíku a uvedeme zde ještě jednu Missu solennis J. J. Ryby (Hej, mistře, vstaň bystře) s našimi stálými sólisty paní Miladou Jirglovou, paní Janou Lewitovou, pány Vladimírem Okénkem a Michaellem Krůskem. Kdo nestihne přijít na Štědrý den, může si přijít poslechnout toto provedení na Hod Boží vánoční (25. 12.) v 18 hodin do Českého muzea hudby v Praze 1, Karmelitské 2, kde jsme již letos s úspěchem provedli program z díla Leoše Janáčka. Pak se opět vydáme na cesty s půvabnou Vianočnou omšou F dur P. Georgia Zrunka (dříve připisovanou Edmundu Paschovi). Zájemci najdou vše na našich webových stránkách www.ludusmusicus.cz.

K.: A bude letos opět tradiční výstav betlémů?

F.B.: Bohužel, pro letošní rok se nám nepodařilo zajistit pořadatele, který byl ochoten a schopen zajistit tak náročný projekt. Celý rok jsme na betlémeh pracovali a rozsah a uspořádání celého souboru vyžaduje již poněkud speciální přístup. Proto výstav betlémů plánujeme znovu až o příštím vánočním cyklu.

Ještě mi dovoluete jednu prosbu: při letošním provedení mše J. J. Ryby bychom chtěli oslavit Velkou noc i společným zpěvem. A tak bych rád již dopředu uveřejnil v Kukátku text a melodii vstupního zpěvu Kyrie, eleison, kde se bude střídát sbor a celý kostel. (Je přílohou tohoto rozhovoru – pozn. red.) A na odchodnou navrhuji, abychom si společně zazpívali písně Tichá noc, svatá noc a Půjdem spolu do Betléma. (Viz s. 3 tohoto čísla – pozn. red.) A na úplný závěr mi ještě dovoluete popřát všem požeňnané Vánoce i celý příští rok.

K: Děkujeme za rozhovor.

Ptal se J. Matl

SPORT

DOBŘICHOVICKÝ FOTBAL V ROCE 2006

Podzim se pomalu loučí a vládu nad přírodou pozvolna přebírá zima. Klid se rozhostil i na trávnících fotbalových hřišť. Mistrovské soutěže skončily, a tak nastává čas bilancování.

Rok 2006 z dlouhodobého pohledu historie našeho fotbalového oddílu patřil k těm nejlepším a úspěšným. Jaro totiž zastihlo ve výborné formě A tým dospělých, který, ač nováček, předváděl v okresním přeboru výborné výkony a šňůrou vítězných zápasů se vyvířil až na pěkné 3. místo. Špatně si nevedla ani přípravka, jež se umístila ve středu tabulky. Žáci pak dokonce svou okresní soutěž s převahou vyhráli a postoupili do okresního přeboru žáků. Navíc měli ve svých řadách nejlepšího střelce okresních soutěží žáků – Karla Šlapáka (v ročníku 2005/2006 nastřílel více než 50 gólů). Nedařilo se jen B týmu dospělých, který se potýkal s nedostatkem hráčů a po skončení IV. třídy ukončil svoji činnost.

Po krátké letní přestávce však do nových soutěží opět vstoupila čtyři družstva, neboť místo zrušeného „běčka“ dospělých byl po několikaleté přestávce obnoven dorost, do nějž

přešla velká část úspěšného žakovského družstva. Situace v týmu nebyla jednoduchá, protože ostatní soupeři nastupovali proti našim drobným hráčům s věkově daleko staršími i zkušenějšími a fyzicky mnohem vyspělejšími borci. Projevilo se to pochopitelně i výsledkově. V závěru podzimu ukončil svoje působení trenér dorostenců pan Petr Havránek (jemuž tímto za jeho dlouholetou obětavou práci s mládeží děkujeme) a družstvo převzal pan Evžen Nesrovnal starší, který má bohaté zkušenosti z ČAFC Praha, kde trénoval mládežnické celky. Dorostu patří po podzimní části soutěže místo v nejnižších patrech tabulky a jeho nejlepším střelcem je Karel Šlapák s 5 vstřelenými brankami.

Žáci se pod vedením D. Kratiny a J. Šlapáka v OP žáků museli vyrovnat s odchodem řady opor do dorostu. Chlapci až na pár slabších „chvílek“ dokázali, že to jde i bez nich. Proto jsou momentálně v klidném středu tabulky a sestup by jim neměl hrozit. Nejlepším střelcem je Evžen Nesrovnal mladší s 19 góly (ty mu po podzimní části stačí i na 1. místo v tabulce střelců OP žáků).

Také příprava nastupovala se značně omlazeným kádrem, mnoho jejích hráčů získávalo úplně první zkušenosti s fotbalovým dním. Trenér Václav Pěkný může být spokojen, obsadili přesný střed tabulky a někteří z nich jsou opravdu šikovní. Nejlepšími střelci jsou David Hartman s 5 a Jakub Pěkný s Václavem Zamrazilem, kteří vsítili po 3 gólech.

Největší pozornost diváků přitahovalo „áčko“ dospělých ve 2. ročníku své účasti v OP. Vstup do soutěže se tradičně nevydařil, hned první zápas doma pokazilo porážkou 0:1 se Sokolem Zlatníky (nejslabším družstvem v soutěži). Potom však našťastí začalo hrát stále lépe. Nejlepší výkon předvedlo v Průhonících odkud si přivezlo vítězství 2:1 po nádherném a oku lahodícím fotbalovém gala představení. Vzpomínáme také, jak nastřílelo v Jesenici 8 gólů. Dobře zahrálo i týden předtím, když na našem hřišti před návštěvou 370 diváků (to někde nechodí ani na druhou ligu) remizovalo 2:2 v derby se sousedními Lety. Na konci podzimu úroveň hry vlivem absencí hráčů (v důsledku zranění) poněkud poklesla, ale body se většinou dařilo získávat dál, takže nakonec obsadí 4.–5. místo, což je oproti loňskému podzimu (8. místo) mírné zlepšení a znamená to, že se družstvo v soutěži zabydlelo. Nejlepším střelcem je Jaroslav Valenta se 7 brankami a Michal Smiovský s 5 úspěšnými trefami.

Náš oddíl, TJ Sokol Dobřichovice, získal také uznání od OFS za vzhorně vybudovaný koridor pro hráče a rozhodčí. Dařila se i spolupráce s organizacemi v obci a okolí. Chtěli bychom tímto proto poděkovat zvláště Městskému úřadu Dobřichovice a Dětskému domovu Lety, neboť nám ochotně vyšli vstříc ve všem, co jsme potřebovali.

Na závěr bychom hráčům, divákům, sponzorům i všem příznivcům chtěli ještě jednou poděkovat za projevovou podporu a zároveň popřát příjemné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů v příštím roce 2007.

*Za výbor kopané s pozdravem sportu zdar
Miloslav Omáčka*

Pozn. redakce. Vážení čtenáři, tabulku okresního přeboru fotbalistů přineseme pro nedostatek místa v příštím, jarním čísle Kukátka, kde k ní připojíme i materiál ke vstupu našich mužstev do jarní části soutěže.

ORIENTAČNÍ BĚH

Závody koncem prázdnin 2006

Oddíl se zúčastnil těchto tří tříetapových závodů: 19. a 20. 8. 2006 – Pěkné prázdniny v Českém Ráji v Branžeži, 25.–27. 8. – Cena východních Čech v Janově – zde byla v kategorii D12 (mladší žákyně) Pavla Rusá 2/7. Ve dnech 1.–3. 9. se konal – Pohár Kokořínska ve Vidimi – v kategorii D35 (ženy od 35 let) v něm byla Pavla Mrázová 2/8.

Závody výkonostního žebříčku B-Čechy 2006

Poslední dva závody (z osmi celkem) tohoto žebříčku se konaly:

9. 9. v Rabštejnské Lhotě (pořádalo Loko Pardubice) a 10. 9. – v Borové u Poličky (pořádal SK Chrást) – v kategorii H45 (muži od 45 let) byl Antonín Procházka 2/28.

Celkově si v tomto žebříčku potvrdily licenci B (dříve výkonostní třídu) v kategorii D14 Pavla Mrázová, Pavla Rusá a v kategorii D16 (mladší dorostenky) Šárka Rusá. Licenci A si potvrdil v kategorii H14 Tomáš Rusý.

Sprint a štafety

16. 9. pořádal VSK Slavia TU Liberec dopoledne závod orientačního běhu ve sprintu – obvykle se běhá v parcích na velmi krátké trati – a odpoledne pak štafety. Štafeta dobřichovických zákyň (Pavla Mrázová, Zuzana Rusá a Marie Procházková) tu byla 4/8. 17. 9. byla štafeta dobřichovických zákyň ve stejné sestavě 2/5.

Závody mistrovství ČR

23. a 24. 9. se konalo mistrovství ČR na klasické trati ve Střezivojicích (na Kokořínsku). Nejlepšího výsledku tu dosáhl Antonín Procházka. V kategorii H50 byl 6/24.

27. 9. se konalo mistrovství ČR v nočním orientačním běhu. Pořádal je OK Jihlava ve Větrném Jeníkově. Antonín Procházka zde skončil v H50 2/6.

30. 9. a 1. 10. jsme se zúčastnili mistrovství ČR štafet, klubů a oblastních výběrů. Pořádal je Hradec Králové ve Vyhnánově. Štafeta dobřichovických zákyň (Pavla Rusá, Zuzana Rusá a Marie Procházková) byla 10/26, štafeta dobřichovických veteránek (D40 – Jiřina Štrossová, Miluše Procházková a Pavla Mrázová) byla 8/22. Smíšená žákovská štafeta (8 členná) Středočeské oblasti byla 4/19 – z našich v ní běželi Tomáš Rusý, Pavla Rusá a Marie Procházková.

Podzimní oblastní středočeský žebříček

Po mistrovských závodech se oddíl účastnil těchto pěti závodů zařazených do tohoto žebříčku:

7. 10. – Hutě pod Třemšínem – pořadatel SK Praga, 8. 10. – Pohoří u Jílového – OB SK Kamenice, 14. 10. – Stará Huť u Dobříše – KOB Tretra Praha, 15. 10. – Stará Huť – OK Sparta Praha, 28. 10. – Kokořínský kotel – Deštné u Dubé – OB Kotlářka Praha. Celkově si v tomto žebříčku potvrdily licenci B v kategorii D14 Pavla Mrázová (2/13), Marie Procházková (3/13) a v kategorii D16 Šárka Rusá (1/8) – žebříček vyhrála.

Český pohár veteránů

je celoroční celostátní soutěž z významnějších, vybraných závodů. Do soutěže bylo klasifikováno ze Sokola Dobřichovice 6 mužů a 4 ženy. Z mužů dosáhl nejlepšího výsledku Antonín Procházka (v absolutním pořadí 18. z 1287 klasifikovaných a v H50 2/14). Z žen Miluše Procházková (v absolutním pořadí 103/1287 a v D50 9/38).

(Pozn. redakce: těsně před uzávěrkou vyšly i výsledky podzimního žebříčku veteránů 2006 Prahy a Středočeské oblasti: Na 2. místě v něm figuruje Antonín Procházka v kategorii H35 a na 1. místě M. Cupák v nejstarší kategorii H75. Ing. Miloslav Cupák, vedoucí dobřichovického oddílu orientačního běhu je v současné době nejstarším závodníkem v ČR. – Za tuto informaci děkuje redakce paní M. Paulové.)

Ostatní podzimní závody

28. 9. – Okrouhlo u Jílového – VŠTJ Stavební fakulta Praha – v D35 tu Pavla Mrázová 4/24; 21. a 22. 10. – Vodňanský kapr – Sokol Pražák – v tomto tradičním dvouetapovém závodě dostává každý vítěz kategorie živého kapra. Obdržel ho i v H14 Tomáš Rusý(1/11), jak můžete vidět na obrázku z vyhlásování výsledků.

M. Cupák

Tomáš Rusý s vítězným kaprem

VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE K 24. LISTOPADU

K výše uvedenému datu skončila první polovina základní části první volejbalové ligy mužů. Naši si v ní vedli zdatně – z jedenácti utkání devětkrát zvítězili a jen dvakrát prohráli, a to s MFF Praha a s ČZU Praha vždy 3:2. V tabulce tak figurují na druhém místě se ztrátou jediného bodu na družstvo ČZU. Naši o svém druhém místě rozhodli v posledním utkání 24. 11., kdy po vyrovnaném boji zvítězili 3:2 nad Českými Budějovicemi, které jsou v tabulce na třetím místě se třemi porážkami. V závěrečné polovině základní části budou naši hrát doma:

15. 12. (Č. Třebová), 16. 12. (Jablonec), 13. 1. (MFF), 26. 1. (Chomutov) a 27. 1. (Lužiny).

Poskončení základní části bude prvních osm družstev hrát systémem play-off o postup do extraligy. Na rozdíl od předchozích ročníků vítěz postoupí do extraligy přímo, nebude se hrát baráž. Kdyby toto pravidlo platilo už loni, mohlo v seznamu účastníků extraligy figurovat i družstvo Sokol Dobřichovice.

Druholigové družstvo našich žen má na svém kontě pět vítězství a sedm porážek a v současné tabulce je na pátém místě z deseti účastníků. Soutěž – pomineme-li suverénní Spartak Ústí n. Labem, který ještě neprohrál, je velmi vyrovnaná, neboť mezi čtvrtým Děčínem a devátým Kladnem je pouhý dvoubodový rozdíl. Do konce soutěže budou naše ženy hrát doma takto:

2. 12. (Neratovice), 13. 1. (Děčín), 17. 1. (Kladno), 17. 2. (Plzeň), 3. 3. Sp. Ústí ,17. 3. (Most).

Velmi dobře si v krajském přeboru první třídy vede B družstvo mužů, které je v současné tabulce s devíti výhrami a třemi porážkami na prvním místě. Na záda mu dýchají družstva Čelákovic, Nymburku a Kralup, která jsou na druhém až čtvrtém místě se ztrátou jediného bodu. Do konce soutěže zbývají našim tato domácí utkání:

9. 12. (Kralupy), 20. 1. (Čelákovice), 3. 2. (Všechlapy), 17. 2. (Tuchlovice), 10. 3. (Nymburk), 17. 3. (Benešov).

HgS

* * *

F.H. TENIS KLUB DOBŘICHOVICE HLÁSÍ:

TENISTÉ TROCHU JINAK

Podzim je období příprav na novou tenisovou sezónu. Každý má své zaběhnuté postupy jak v kondiční přípravě, tak i v samotném tenisovém tréninku. Mezinárodní sezóna prakticky začíná až po Novém roce turnaji na Novém Zélandu a následně pak v Austrálii. Nedílnou součástí těchto

příprav je dnes již legendární dvojutkáni českých a moravských tenistů ve fotbale a v hokeji.

Utkání se hrají v jednom dni a místo konání se pravidelně střídá. V jednom roce hostí Český tým tenisty z Moravy a další rok je tomu naopak.

V letošním roce se náš tým vydal na horkou moravskou půdu. Čekalo nás bouřlivé prostředí plné nadšených diváků. Fotbalové utkání se konalo 21. 11. 2006 od 11 hodin na hlavním fotbalovém stadionu v Prostějově. Domáci (Moravané) nás od prvních minut nutili neustálým napadáním k chybám, které vedly k jejich vedení 2:0 po prvním poločase. Do druhé půle se náš tým snažil o podobnou taktiku, která přinesla úspěch domácím, ale ke gólovému výsledku to nevedlo. Po úvodním tlaku na začátku druhého poločasu se náš tým fyzicky vyčerpal a výsledkem byly další branky v naší síti. Celková bilance na konci zápasu jasně vyzněla pro domácí v poměru 5:0.

Při obědě proběhla bouřlivá výměna názorů, která vyústila k odhodlání přehrát domácí aspoň v hokejové části. Začátek utkání byl stanoven na 17 hodin na zimním stadionu v Prostějově. Samotný úvod utkání připomínal fotbalový zápas a v 5. minutě náš tým prohrával 0:2. Další průběh utkání již nepřipomínal fotbalový debakl, ale právě opačný stav. Náš tým díky dobré kombinaci a většímu nasazení dokázal obrátit nepříznivý úvod utkání a ve zbývajícím čase domácí přehrát. Konečné skóre se zastavilo na ukazateli 10:8 v náš prospěch. Branky týmu Čech postupně zaznamenali: Miketa, Dlouhý, Háva, Luxa, Březina, Štěpánek M. a za domácí se trefili: Berdych, Novák, Holenda, Světlík, Levinský, Doseděl a Tabara.

Novák a Háva v hokejovém

Dlouhý, Berdych a Háva

Tenisté z Čech

Tenisté z Moravy

FOTBAL 2006/2007

Po skončení uplynulého fotbalového ročníku 2005/2006, ve kterém si náš klub zajistil účast opět ve III. třídě, jsme se rozhodli pro radikální řešení naší ne zrovna optimální situace. Pronájem hřiště výrazně zatěžoval rozpočet klubu, a proto jsme přijali nabídku Sokola Vonoklasy ke sloučení našich týmů v jeden celek, který bude v letošní sezóně působit pod hlavičkou Sokola Vonoklasy „B“.

Podzimní část fotbalové soutěže má za sebou kompletní program a náš celek si vede velmi dobře. V dosavadním průběhu prohrál pouze dvakrát a po podzimu mu patří 2. místo s jedno bodovou ztrátou na vedoucí tým soutěže.

Tabulka po podzimu:

1 Černošice „B“	21 b.
2. Vonoklasy „B“	20 b.
3. Kytín	18 b.
4. Všenory „B“	16 b.

Někteří naši hráči pak doplnili tým Sokola Vonoklasy „A“ a i tento celek si po podzimní části v I. B třídě drží vynikající 2. místo v tabulce s třibodovým odstupem za vedoucím Milínem.

Filip Háva

V barvách Sokola Vonoklasy B

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2006

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč. Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady – kontaktní spojení v inzerátu Dobřích s.r.o. Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřích s.r.o.), u plošných inzerátů fakturou.

Ladění, údržba a opravy

Klavírů a Pianin

poradenství při nákupu a prodeji

Kontaktní adresy :

Jan Krásl

Strmá 139

Dobřichovice 25229

tel.: 776 217 429

603 894 402

Email: ladeniklaviru@email.cz

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vlozkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

těž podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádkokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

grafická příprava: *Stave* Dobřichovice

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

DIMAN s.r.o., Dobřichovice
**nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -**
možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přilehlé místnosti - velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice
**nabízí možnost inzerce
- V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -**
časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Bližší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: dobřich.kukatko@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TÉŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ

na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742**

- **barvotisky ofsetem
do formátu B2
na čtyřbarevném stroji**

HEIDELBERG + SHINOHARA,

- **šití V1,**
- **lepení V2**
- **skládání archu z B1**

e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich s. r. o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. E.Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Jana Váňová. Tisk: Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2006. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2007. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.Dobrichovice.cz.